

Arrest

nr. 215 184 van 15 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Quellinstraat 37/12
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het soennitische geloof aanhangig. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Qol-e-Heer, gelegen in het district Shinwari van de provincie Parwan.

Eind maart 2015 werd uw vader tijdens het vrijdaggebed als dorpsoudste door de taliban gevraagd om zijn oudste zoon aan hen af te staan.

Omdat uw vader dit niet wilde, nam hij contact op met een lid van de provinciale raad. Toen uw vader vier dagen later met hem had afgesproken, verklaarde het provinciale raadslid dat hij niet kon helpen. Daarop vroeg uw vader hulp aan de echtgenoot van uw zus. Terwijl jullie op nieuws wachtten, besloot u thuis te blijven. Twee dagen later regende het echter heel hard en bent u naar uw kleermakerswinkel gegaan om de stoffen te beschermen tegen de regen. Op de terugweg kwam u vier talibanleden tegen die op hun motorfiets zaten. Zij hielden u tegen en eisten dat u hen zou vervoegen. U vertelde hen dat u akkoord ging maar vroeg om eerst nog even naar huis te mogen gaan. Zij lieten u gaan, waarna u vluchtte naar een nabijgelegen dorp. Daar belde u een vriend die u met zijn motorfiets kwam halen en afzette in het districtscentrum. U belde uw vader op om hem van de situatie op de hoogte te brengen, waarop hij u meedeelde dat de taliban tijdens uw afwezigheid naar uw huis waren gekomen en hem en uw broers hadden geslagen. U verbleef tot 16 april 2015 in een vluchthuis in het districtscentrum. Daarop reisde u naar Kabul, alwaar u tot 30 april 2015 in een hotel verbleef. U kon vervolgens een vals visum bekomen voor Iran, waarna u op dezelfde dag met het vliegtuig naar Iran vertrok. Daar verbleef u nog vierenhalf maand alvorens u besloot door te reizen richting Europa. U kwam aan in België op 4 november 2015 en u diende op 13 november 2015 een verzoek tot internationale bescherming in.

Op 9 oktober 2015 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw voorgehouden problemen met de taliban. U ging in beroep tegen deze beslissing. Op 6 december 2017 besliste de RvV om de beslissing van het CGVS te vernietigen. De Raad stelde in haar arrest dat zij geen oordeel kon vellen over de waarachtigheid van uw asielaanvraag en vrees ten aanzien van de taliban op basis van de elementen opgenomen in het dossier. Teneinde dit te onderzoeken, werd u op 31 juli 2018 uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: kopieën van het paspoort van uw moeder, uw eigen paspoort, een appreciatiebrief van uw vader, een brief van de vertegenwoordiger van de provincieraad en een dreigbrief van de taliban.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden gedwongen rekrutering en de daaruit voortvloeiende problemen met de taliban.

Vooreerst dient opgemerkt dat u bijzonder weinig kan vertellen over de afspraak die uw vader met de taliban gemaakt had nadat ze hem hadden gevraagd om zijn zoon met hen mee te sturen. Zo kan u enkel zeggen dat uw vader had gezegd dat de taliban hem hadden gevraagd om u met hen mee te sturen toen hij thuiskwam van het vrijdaggebed en dat u binnen de drie dagen naar hen moest gaan (CGVS dd. 31/07/2018, p. 3-4). Echter, gevraagd waar u de taliban moest ontmoeten, moet u het antwoord schuldig blijven. Vervolgens gevraagd of u uw vader naar meer details vroeg, antwoordt u ontkennend en vraagt u zich af waarom u er naar zou moeten vragen (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat u niet naar meer informatie vroeg om in te schatten hoe groot het risico was dat u liep. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u er hem geen vragen over stelde en akkoord moest gaan met wat uw vader ook zei (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4).

Voorts is het allerminst aannemelijk dat u het risico nam om naar uw werkplaats te gaan om uw stoffen te beschermen tegen de regen, terwijl u bang was om tegen uw wil te worden meegenomen door de taliban en daarom thuisbleef (CGVS dd. 23/08/2017, p.7; CGVS dd. 31/07/2018, p. 3-5). Hiermee geconfronteerd, kan u bovendien enkel zeggen dat u "zoveel klanten" had waar u rekening mee moest houden en dat u reeds vijf dagen niet in uw winkel geweest was (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4). Het is evenwel niet aannemelijk dat u het belang van uw klanten plots boven uw eigen veiligheid zou plaatsen, gelet op het feit dat u thuisbleef omdat u bang was om door de taliban tegen uw wil te worden meegenomen en dat uw vader er alles aan deed om een oplossing te vinden. Bovendien was de deadline van drie dagen die de taliban uw vader hadden gegeven om u naar hen te sturen reeds ruim verstreken, wat de situatie nog penibeler maakte aangezien de taliban ondertussen naar u op zoek konden zijn. Echter, u beweert dat u dacht dat de taliban er die dag misschien niet waren omdat het regende en dat u daarom besloot om naar uw winkel te gaan (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4-5). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen.

Zo verklaart u zelf dat uw winkel op vijftien à twintig minuten wandelafstand van uw huis lag, wat zou betekenen dat u heen en weer ongeveer dertig à veertig minuten onderweg zou zijn. Aangezien de kans groot was dat de taliban actief naar u op zoek waren aangezien de deadline om u aan te melden bij de taliban reeds verstreken was, nam u daarom een gigantisch risico. Hiermee geconfronteerd, kan u aanvankelijk enkel zeggen dat u niet wandelde maar liep, alvorens u moet toegeven dat u niet aan de langetermijnevolgen dacht omdat u thuis opgesloten was, uw werk miste en u zich zorgen maakte over de kleren van uw klanten (CGVS dd. 31/07/2018, p. 5). Ook deze verklaring kan allerm minst verhelderen waarom u uw eigen veiligheid dermate op het spel zou zetten.

Verder is het uiterst bevreemdend dat uw vader u opdroeg om uitgerekend thuis te blijven uit angst dat de taliban u tegen uw wil zouden meenemen (CGVS dd. 23/08/2017, p. 7). Aangezien u beweert dat uw vader dorpsoudste was, zouden de taliban immers weten waar u woonde en als dat niet het geval was, konden zij dit gemakkelijk te weten komen. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan de blote bewering dat de taliban “niet verplicht waren om naar een huis te gaan en iemand te zoeken”, alvorens u beweert dat de taliban “nooit naar huizen gaan” (CGVS, p. 8). Deze verklaring kan evenwel allerm minst overtuigen. Bovendien had uw vader volgens uw verklaringen een deal gesloten met de taliban om u na drie dagen naar hen toe te sturen, waaraan hij zich niet had gehouden. Het is dan ook uitermate bevreemdend dat de taliban u niet thuis kwamen zoeken.

Ook dient opgemerkt dat het allerm minst aannemelijk is dat de taliban u zomaar onbewaakt zouden laten gaan nadat u door hen werd tegengehouden op de terugweg naar huis, enkel en alleen omdat u zei dat u nog eerst met uw ouders wilde praten voor u met hen mee zou gaan (CGVS dd. 23/08/2017, p. 7). Zo was de deadline dat u zich bij de taliban moest aanmelden ruim overschreden en waren zij duidelijk naar u op zoek. Dat ze u dan plots de kans zouden geven om te vluchten door u onbewaakt naar huis te laten gaan, houdt dan ook allerm minst steek. Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling.

Daarnaast is het uitermate bevreemdend dat noch u, noch uw familie stappen ondernam om u naar een veiligere plek te brengen nadat de deadline van drie dagen verstreken was. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat “er nog geen twee weken of twintig dagen voorbij waren gegaan” en de taliban u daarom nog niet kwamen zoeken (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10). Gelet op het feit dat de taliban een deadline hadden opgelegd van drie dagen, houdt deze verklaring evenwel geen steek. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan de blote bewering dat de taliban niet geloven dat een zoon van iemand die zo bekend is in het dorp als uw vader, zou weglopen (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10-11). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Bovendien kan dit niet verhelderen waarom de taliban u niet eerder kwamen zoeken nadat de deadline reeds verstreken was, wat een duidelijke indicatie was dat u noch uw vader zich niet aan de afspraak hield. U beweert ook dat de mullah van de moskee aan uw vader vroeg waar u was. Echter, gevraagd of de taliban uw vader rechtstreeks gevraagd hadden waar u was, moet u bovendien bizar genoeg toegeven dat u daar geen idee van heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10).

Tenslotte dient opgemerkt dat u bijzonder weinig kan vertellen over de verdwijning van uw broer en een andere jongen van uw dorp, dat volgens uw verklaringen tien of elf maanden na uw aankomst in België gebeurde (CGVS dd. 23/08/2017, p. 6). Immers, wanneer u gevraagd wordt welke stappen uw familie ondernomen heeft om uw broer te zoeken, komt u niet verder dan te zeggen dat er niemand is in het dorp naar wie uw familie om hulp kan gaan alvorens u zegt dat uw vader “waarschijnlijk naar een plaats ging om hulp te vragen”, maar hij u dit niet verteld heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p.5). Het is evenwel bevreemdend, mede gelet op uw verklaringen dat u uw familie om de acht of tien dagen contacteert, dat u dermate weinig kan vertellen over de stappen die uw familie ondernomen heeft om uw broer terug te vinden. Wanneer u wordt gevraagd of u uw vader gevraagd heeft welke stappen hij ondernomen heeft om uw broer te vinden, kan u enkel zeggen dat u hem vroeg of ze nieuws hadden van uw broer, waarop hij ontkennend antwoordde. Gevraagd of u hem vroeg naar welke concrete stappen hij ondernomen had om uw broer terug te vinden, antwoordt u eerst naast de kwestie dat uw familie enkel zei dat ze geen nieuws over hem hebben en dat ze teleurgesteld zijn, alvorens u moet toegeven dat u hem niet gevraagd heeft welke concrete stappen ze ondernomen hebben om uw broer terug te vinden en dat ze u niets recent verteld hebben (CGVS dd. 31/07/2018, p. 6). U beweert daarna plots dat uw moeder verteld heeft dat uw vader naar twee commandanten ging om uw broer te zoeken. Echter, wanneer u gevraagd wordt door wie uw broer meegenomen werd, antwoordt u dat u er geen idee van heeft, alvorens u beweert dat u “zeventig procent zeker bent dat uw broer door de taliban meegenomen werd”. Echter, wanneer u vervolgens wordt gevraagd of uw vader heeft onderhandeld met de taliban, moet u bizar genoeg toegeven dat u daar geen idee van heeft.

U vervolgens gevraagd waarom u dat niet eens met zekerheid kan zeggen of uw vader met de taliban onderhandeld heeft of niet, moet toegeven dat u niet weet waarom u dat niet zeker weet en dat u het uw vader nooit gevraagd heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p. 7). Dit gebrek aan interesse zet de geloofwaardigheid van uw bewering sterk op de helling. Wanneer u bovendien gevraagd wordt of iemand de andere vermiste jongen waarover u sprak gezocht heeft, antwoordt u bevestigend alvorens u moet toegeven dat u er evenwel niets over kan vertellen. Meteen daarna moet u evenwel toegeven dat u niet zeker weet of iemand de andere vermiste jongen gezocht heeft CGVS dd. 31/07/2018, p. 7-8). Ook dit is uiterst opmerkelijk.

De door u voorgelegde documenten zijn niet in staat de bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Wat betreft de appreciatiebrief van uw vader, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het slechts een kopie betreft, waarvan de authenticiteit onmogelijk kan worden nagegaan. Daarenboven moet worden vermeld dat, ook wat betreft de brief van de vertegenwoordiger van de provincieraad en de dreigbrief van de taliban, uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Uw paspoort en het paspoort van uw moeder bevestigen enkel jullie identiteit en afkomst uit Parwan, dewelke in deze beslissing niet ter discussie staan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden gedwongen rekrutering en de daaruit voortvloeiende problemen met de taliban geenszins aannemelijk weten te maken. Bijgevolg maakt u de door u aangehaalde vluchtmotieven niet aannemelijk, zodat u ter zake noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake is van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer is van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werd.

UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door UNHCR blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in het district Shinwari in de provincie Parwan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Parwan behoort tot de centrale regio van Afghanistan en scoort in zijn geheel relatief laag wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Parwan grotendeels bepaald wordt door militaire operaties van de opstandelingen en de anti-terreuroperaties van de Afgaanse veiligheidsdiensten. Het merendeel van de gewelddaden die er plaatsvinden zijn dan ook voornamelijk doelgericht van aard waarbij overwegend de Afgaanse veiligheidsdiensten gevisieerd worden. Het geweld neemt er hoofdzakelijk de vorm aan van luchtaanvallen en gewapende confrontaties tussen opstandelingen en Afgaanse veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in de provincie Parwan regionaal erg verschillend zijn. Zo blijkt dat er uit uw district Shinwari nauwelijks berichtgeving komt over veiligheidsincidenten.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Shinwari in de provincie Parwan actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit uw regio aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Shinwari. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004. artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel I van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (^Vluchtelingenconventie,) schending van de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel aïs

beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de rechten van de verdediging, schending artikel 15 van de RICHTLIJN 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011".

Verzoeker benadrukt inzake zijn vrees voor vervolging:

"(...) Vooreerst dient te worden benadrukt dat verzoeker toch consequente verklaringen heeft afgelegd doorheen de procedure. Niet in geschil is dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen tegenstellingen meent te zien tussen de verklaringen van verzoeker bij DVZ en zijn verklaringen tegenover het CGVS. Ook wenst verzoeker te bemerken dat de verwerende partij geen tegenstrijdigheid heeft vastgesteld met betrekking tot verzoekers verklaringen op het CGVS op 23 augustus 2017 en diens verklaringen op 31 juli 2018. Uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat het CGVS enkel rekening lijkt te houden met de verklaringen genoteerd op 31 juli 2018. Hoe dit objectief is, is voor verzoeker een raadsel en toont alleen maar aan dat verzoekers vrees als bewezen kan worden beschouwd.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op de vraag inzake zijn vrees bij de Dienst Vreemdelingzaken het volgende stelde: (...)

Daaruit blijkt dat verzoeker de kern van zijn vrees vanaf het begin van de procédure vrij gedetailleerd heeft weergegeven. Daarbij dient in acht te worden genomen dat een interview bij de Dienst Vreemdelingzaken niet al te lang mag duren.

De argumenten van de verwerende partij overtuigen niet.

Verzoeker stelt vast dat de verwerende partij het profiel van verzoeker niet in vraag stelt, en toch wordt daarmee onvoldoende rekening gehouden bij de beoordeling van zijn vrees. Uiteraard moet rekening gehouden worden bij de vraagstelling. Het dient te worden onderstreept dat de verwerende partij de nationaliteit, de identiteit en recente herkomst van verzoeker geloofwaardig acht. Verzoeker is van mening dat de motivering gebrekkig is en geenszins afdoende. Het is voor verzoeker een raadsel waarom de verwerende partij verzoekers relaas ongeloofwaardig acht, daar hij toch voor het overige zeer uitvoerige verklaringen aflegde inzake zijn vrees ten aanzien van de taliban. Slechts een kleine fractie van verzoekers verklaringen werden beoordeeld op geloofwaardigheid.

De verwerende partij stelt thans dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden gedwongen rekrutering en de daaruit voortvloeiende problemen met de taliban. Het is duidelijk dat de verwerende partij thans geweer van schouders verandert en niet meer aanvoert dat verzoekers verklaringen aangaande de gedwongen rekrutering door de taliban niet zouden overeenstemmen met de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt.

Het profiel van verzoeker is nooit door de verwerende partij betwist. Thans stelt verzoeker vast dat de verwerende partij evenmin de aannemelijkheid van de rekrutering in verzoekers regio door de Taliban betwist. Nu de verwerende partij dit element niet betwist, kan zij ook niet ernstig verzoekers vrees betwisten. Minstens is er sprake van schending van motiveringsplicht, nu de verwerende partij lijkt te erkennen dat in verzoekers regio de gedwongen rekrutering voorkomt, hoewel dit volgens het EASO report 'Afghanistan Recruitment by Armed Groups' zelden voorkomt.

De verwerende partij heeft geen afdoende motivering opgenomen inzake de individuele en gedwongen rekrutering zoals verzoeker dit beschrijft. De verwerende partij weet nochtans dat rekrutering door de taliban gebaseerd is op lokale verandering en dat er beroep gedaan wordt op familiale en clanloyauteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Uit het Ambtsbericht 2016 blijkt dat de taliban veel dorpsoudsten vermoord heeft als vergelding wegens niet medewerking: (...)

De verwerende partij gaat dienaangaande tevens voorbij aan het feit dat dorpsoudsten ook een risicoprofiel vormen: (...)

De verwerende partij gaat ten onrechte voorbij aan verzoekers verklaringen en laat heel veel elementen van verzoekers asielaanpak onaangeroerd. Verzoeker legde bij het CGVS verklaringen af inzake een gebeurtenis in 1394 met de taliban tijdens het vrijdaggebed in de moskee. Verzoeker verklaarde dat de imam van de moskee en nadien een lid van de taliban predikten over islam en jihad. (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 7) Voorts verklaarde verzoeker dat zijn vader als een van de dorpsoudsten een vergadering heeft bijgewoond, waarbij de taliban zijn vader meedeelden dat hij 'hen mee moest sturen' en 'dat ze moesten meewerken met hen' (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 7) Voor verzoeker is het een raadsel waarom zijn profiel en dat van zijn vader en de mogelijkheid tot rekrutering niet wordt weerlegd in de bestreden beslissing, terwijl er in het EASO rapport 'Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups' van september 2016 het volgende wordt gesteld: (...)

Het staat buiten kijf dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat er door de taliban inderdaad beroep werd gedaan op de voormelde elementen.

Uit het EASO rapport ' Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups ' van september 2016 dat de taliban actief zijn in Afghanistan, waarbij ze zelfs over kunnen gaan tot rekrutering of alleszins dat ze druk kunnen uitoefenen om iets te eisen: (...)

Meer nog, uit hetzelfde rapport blijkt dat de weigering om met de taliban samen te werken in verzoekers regio, de provincie Parwan, verregaande gevolgen kan hebben: (...)

Gedwongen rekrutering door de taliban wordt door de verwerende partij als exceptioneel gezien. Dit wordt door verzoeker tijdens het gehoor bij het CGVS bevestigd: (...)

Verzoeker legde zeer gedetailleerde en doorleefde verklaringen af waarbij hij stelde dat er 'na een tijdje kwamen Amerikanen met hun leger' (Administratief dossier, gehoorverslag, pag. 12) en dat ze het dorp opkuisen van de taliban waarbij er veel talibanleden vermoord werden. Dit wordt verzoeker dan ook gespecificeerd, waarbij hij aangeeft waar de gevechten plaatsvonden, hoeveel talibanleden gedood/gewond werden en waarom ze overgingen tot rekrutering: (...)

Uit het EASO rapport ' Country of Origin Information Report Afghanistan Recruitment by armed groups ' van september 2016 blijkt dat gedwongen rekrutering, hoewel uitzonderlijk, wel degelijk kan voorkomen wanneer de taliban extra strijders nodig heeft. (...)

Hoewel de verwerende partij de kern van verzoekers vrees, met name de mogelijkheid van rekrutering en het profiel van verzoeker, onaangeroerd laat en hieromtrent geen motieven heeft opgenomen in de bestreden beslissing neemt de verwerende partij verzoeker kwalijk voor een aantal zaken:

Vooreerst merkt de verwerende partij dat verzoeker bijzonder weinig kan vertellen over de afspraak die zijn vader met de taliban gemaakt had nadat ze hem hadden gevraagd om zijn zoon met hen mee te sturen. Zo kan verzoeker volgens het CGVS enkel zeggen dat zijn vader had gezegd dat de taliban hem hadden gevraagd om hem met hen mee te sturen toen hij thuiskwam van het vrijdaggebed en dat verzoeker binnen de drie dagen naar hen moest sturen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoeker de vraag niet begrijpt. Voorts blijkt dat de verwerende partij vanuit een bepaalde aanname vragen stelt: (...)"

Verzoeker citeert vragen en antwoorden van het gehoorverslag en voert aan dat de vraagstelling niet correct was.

Verzoeker vervolgt:

"Wat er ook van zij, uit verzoekers verklaringen komt naar voren dat hij niet aanwezig was bij het gesprek tussen zijn vader en de taliban. Daarbij dient te worden bemerkt dat verzoeker en zijn vader het risico wel kenden. De verwerende partij lijkt ook voorbij te gaan aan verzoekers verklaringen dat hij zich diende aan te bieden bij de moskee en dit 3 na de ontmoeting van zijn vader met de taliban. Welke details de verwerende partij van verzoeker wenst, is voor verzoeker een raadsel?

Voorts is het in de ogen van de verwerende partij allerm minst aannemelijk dat verzoeker het risico nam om naar zijn werkplaats te gaan om zijn stoffen te beschermen tegen de regen, terwijl hij bang was om tegen zijn wil te worden meegenomen door de taliban en daarom thuisbleef. Verschillende verschoningsgronden van verzoeker worden ten onrechte opzijgeschoven. Hierbij dient te worden bemerkt dat verzoeker consistent en coherent is in zijn verklaringen. Dit wordt ten onrechte door de verwerende partij uit het oog verloren. Dat verzoeker in het belang van zijn klanten toch nog naar zijn winkel gaat — gelegen op vijftien à twintig minuten wandelafstand- en dit terwijl hij in die concrete omstandigheid vanuit ging dat het risico klein was om de taliban tegen te komen, maakt zijn relaas niet minder plausibel.

Verdere vindt de verwerende partij het uiterst bevreemdend dat verzoekers vader hem opdroeg om uitgerekend thuis te blijven uit angst dat de taliban verzoeker tegen zijn wil zouden meenemen.

Verzoeker verklaarde dat zijn vader dorpsoudste was.

Ook verklaarde hij dat de taliban 'niet verplicht waren om naar een huis te gaan en iemand te zoeken'. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoeker een bepaalde term gebruikt (wat de betekenis van die andere term is die kennelijk niet door de tolk kan worden vertaald is voor verzoeker een raadsel) en eraan wenst toe te voegen dat de taliban — zeker bij een dorpsoudste - niet zomaar zijn huis kunnen betreden omdat er ook meisjes en vrouwen aanwezig zijn:

Dit element is door de verwerende partij niet onderzocht, noch zijn motieven hieromtrent opgenomen.

De verwerende partij lijkt dan ook weinig rekening te houden met de Afgaanse context.

Gelet op het feit dat de taliban afhankelijk is van de legitimiteit die zij onder de bevolking kan behouden, zou het onredelijk kunnen zijn om bij het huis van een dorpsoudste te betreden, waarbij dit door dorpelingen zou kunnen worden aanzien als schending van zijn 'Namos': (...)

Ten onrechte stelt de verwerende partij dat de verklaring van verzoeker allerm minst kan overtuigen. De verwerende partij vindt het uitermate bevreemdend dat de taliban verzoeker niet thuis kwamen zoeken, maar heeft geen onderzoek gevoerd naar verzoekers daim in de Afgaanse context.

De verwerende partij merkt op dat het ook allerminst aannemelijk is dat de taliban hem zomaar onbewaakt zouden laten gaan nadat verzoeker door hen werd tegengehouden op de terugweg naar huis, enkel en alleen omdat hij zei dat hij nog eerst met zijn ouders wilde praten voor hij met hen mee zou gaan. Vooreerst dient te worden gesteld dat verzoeker met deze stelling geenszins geconfronteerd is geweest. Dit blijkt uit de bestreden beslissing zelf die alleen verwijst naar pagina 7 van de notities van het persoonlijk onderhoud. De verwerende partij vindt het ongeloofwaardig dat de taliban verzoeker 'plots' de kans zouden geven om te vluchten door hem onbewaakt naar huis te laten gaan. De verwerende partij verliest uit het oog dat verzoekers relaas genuanceerd is. Wanneer veel rekrutering vrijwillig gebeurt, dan is het niet ongeloofwaardig dat de taliban de zoon van een dorpsoudste toch de kans geven om met zijn ouders te praten.

Daarnaast is het volgens de verwerende partij eveneens uitermate bevreemdend dat noch verzoeker, noch zijn familie stappen hebben gezet om verzoeker naar een veiligere plek te brengen nadat de deadline van drie dagen verstreken was. De verwerende partij houdt geen rekening met de verklaring van verzoeker waarbij hij verklaarde dat zijn vader bij provinciale raad iemand om hulp vroeg: (...)

De verwerende partij blijft hameren op het feit dat de taliban een deadline hadden opgelegd van drie dagen, maar gaat te lichtjes voorbij aan de verklaringen van verzoeker waarbij hij stelt dat zijn vader 'niet klein is in het dorp' waarmee hij bedoelt dat zijn vader geloofwaardig is ten aanzien van de taliban en dat de taliban niet geloven' dat een persoon op dergelijke wijze in die omstandigheid zou weglopen.

Tenslotte merkt de verwerende partij op dat verzoeker bijzonder weinig kan vertellen over de verdwijning van zijn broer en andere jongen van zijn dorp, dat volgens zijn verklaringen tien of elf maanden na zijn aankomst in België gebeurde. Gevraagd welke stappen ondernomen werden om verzoekers broer te zoeken, stelde verzoeker dat er niemand is in het dorp naar wie zijn familie om hulp kan gaan en dat de enige plaats waar ze hulp kunnen vragen de moskee is die in handen van de taliban is: (...)

Uit verzoekers verklaringen blijkt overigens dat zijn vader naar twee commandanten ging om zijn broer te zoeken. Ten onrechte neemt de verwerende partij verzoeker kwalijk dat hij bizar genoeg moet toegeven dat hij geen idee heeft of zijn vader onderhandeld heeft met de taliban. Daarbij blijkt dat verzoeker verklaart dat ze wel hulp vroegen (bij de mullah van de moskee en de commandanten), maar dat ze geen 'machtige' (invloedrijkere) persoon kenden om de taliban te confronteren en hem terug te vinden. (...)

In tegenstelling tot de beslissing van het CGVS d.d. 06.10.2017 betwist de verwerende partij niet meer de reden waarom de taliban hem zo graag in hun rangen wilden hebben. Ook stelt de verwerende partij niet meer in vraag waarom zijn broers van 15 en 17 op dat moment wél veilig zouden zijn en verzoeker dan weer niet. De verwerende partij was hieromtrent werkelijk onzorgvuldig en ging voorbij aan verzoekers uitgebreide verklaringen: (...)

Het feit dat verzoeker de zoon is van een dorpsoudste is niet zonder belang. Het feit dat er in een tribale samenleving de familie van een dorpsoudste een voorbeeld dient te stellen, wat uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid, kan niet zonder meer ongeloofwaardig geacht en versterkt het standpunt van verzoeker dat de taliban hem kost wat kost wensten te rekruteren. Het feit dat verzoekers jongere broers, die volgens hem jong zijn en naar schoolgaan, niet gerekruteerd werden doet geen afbreuk aan verzoekers vrees. Gelet op het feit dat de taliban afhankelijk is van de legitimiteit die zij onder de bevolking kan behouden, zou het onredelijk zijn om bij één familie, zeker bij de dorpsoudsten die aanzien genieten, alle familieleden te rekruteren.

Op de vraag of verzoeker in een andere regio in Afghanistan kan gaan wonen stelt verzoeker dat dit niet mogelijk is omwille van de volgende redenen: (...)

Uit verzoekers verklaringen kan worden afgeleid dat zijn familie de regio niet kon verlaten, daar zij alsdan door de taliban zullen worden gevisieerd. Dit wordt bevestigd door de objectieve bronnen: (...)

De verwerende partij lijkt hieromtrent geen motieven op te nemen in de bestreden beslissing, nochtans hecht de verwerende partij er in de bestreden beslissing belang aan de inschatting van het risico dat verzoeker liep. Zo meent de verwerende partij thans niet meer dat verzoeker weinig details heeft gegeven omtrent de personen die zijn vlucht mogelijk maakten. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoekers schoonbroer het visum regelde: (...)

In tegenstelling tot de eerste negatieve beslissing voert de verwerende partij thans evenmin dat verzoekers relaas doorschemerd is van financiële beweegredenen.

Uit al het voorgaande kan er dan ook worden besloten dat het om te beginnen onredelijk is om op basis van de in de bestreden beslissing geformuleerde bedenkingen tot ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te besluiten.

De verwerende partij had hoogstens twijfel kunnen weerhouden betreffende verzoekers relaas, maar had zeker niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van verzoekers vrees kunnen besluiten. In voorliggende situatie - rekening houdend met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en onder de in casu vervulde voorwaarde van mogelijke, coherente verklaringen die niet tegenstrijdig zijn

met algemeen gekende feiten — had de verwerende partij verzoeker het voordeel van de twijfel kunnen én moeten toekennen. Verzoeker vraagt uw Raad om hem de gunst van twijfel te willen gunnen daar hij zeer goed heeft meegewerkt tijdens de asielprocedure. Door dit alles niet te doen, schendt de verwerende partij voormelde normen. (...)

In het tweede onderdeel van het middel laat verzoeker gelden inzake de subsidiaire bescherming:

“(…)

Of een persoon het slachtoffer dreigt te worden als het gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict of het risico heeft om aan onmenselijke behandelingen te worden blootgesteld, dient telkens aan de hand van de meeste actuele situatie beoordeeld te worden. Dit werd recent nog door de rechtspraak van Uw Raad bevestigd. De verwerende partij heeft immers de plicht om, aangaande de volatiele situaties, de veiligheidstoestand actueel te beoordelen.

In de eerste plaats verwijst verzoeker naar de nieuwe UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 19 april 2016: (...)

Ook in het rapport 'General Security Situation in Afghanistan and Events in Kabul', geüpdatet op 03.08.2017 blijkt een stijging van het geweld in Afghanistan: (...)

Het geweld op dit moment neemt grote proporties aan zodat er sprake is van willekeurig geweld in de context van een gewapend conflict.

Bovendien zal verzoeker, bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en wordt hij de facto een IDP.

Het gegeven dat verzoeker zich in een vreemde gemeenschap, België en Iran, heeft gevestigd wilt geenszins zeggen dat hij zich zal kunnen vestigen in zijn regio. België, met alle verplichtingen tot opvang die de Vluchtelingenconventie en de Opvangrichtlijn met zich meebrengen, is geenszins vergelijkbaar met de provincie Parwan.

Door hervestiging in de steden komt de leefbaarheid van Afghaanse steden steeds meer onder druk te staan en ontstaan er humanitaire noden. (...)

De steeds groter wordende toestroom van ontheemden, terugkeerders en andere migranten in de steden, voert de druk op het land op en zorgt voor conflicten over land. Deze druk wordt vastgesteld door verschillende bronnen. Bijvoorbeeld voor wat betreft Kaboel: (...)

De structuur van de Afghaanse économie en het werkaanbod in de steden zorgen ervoor dat terugkeerders uit het buitenland het bijzonder moeilijk zullen hebben om te overleven in één of andere stad van het land. De demografische groei, een grote landbouwsector, een rentenierseconomie en een maffia-economie zijn de belangrijkste kenmerken van het Afghaanse economische landschap: (...)

Verzoeker verwijst naar landbouw als belangrijkste economische sector en de lage werkgelegenheid zodat hij moeilijk inkomsten kan verwerven. *“Het probleem is evenwel niet enkel gelinkt aan het beperkte werkaanbod. Binnen de Afghaanse context is ook een sociaal netwerk erg belangrijk bij het vinden van werk. Jongeren die opgeleid zijn in Europa bevinden zich meestal in een nadeligere situatie bij het vinden van werk in tegenstelling tót het vooroordeel dat hun opleiding in Europa een voordeel zou zijn bij het zoeken naar werk, zijn deze jongeren dikwijls onvoldoende aangepast aan de huidige vereisten van de Afghaanse économie en samenleving. Deze moeilijkheden werden grondig bestudeerd in een studie over Afghaanse jongeren die teruggekeerd waren vanuit het VK;(...)*

De meerderheid van terugkeerders ondervindt diverse problemen om een nieuw leven in Afghanistan op te bouwen. Diezelfde studie stelt dan ook vast dat die teruggekeerde jongeren moeten worstelen om niet in absolute armoede terecht te komen: (...)

De interpretatie van de verwerende partij van de subsidiaire beschermingsstatus is aldus te beperkt. De verwerende partij focust zich ten onrechte louter op de aanwezigheid van een aanhoudend gewapend conflict in een regio teneinde al dan niet de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. De verwerende partij verwaarloost echter de humanitaire gevolgen die een gewapend conflict met zich meebrengt.

Rekening houdende met bovenstaande redenen is het duidelijk onterecht dat de verwerende partij geen subsidiaire bescherming toekent aan verzoeker.”

2.1.2. De verwerende partij bezorgt op 10 december 2018 een aanvullende nota met een update van de landeninformatie: een EASO COI Report van mei 2018 en een EASO Country Guidance van juni 2018.

2.2.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat verweerder zich voor de thans bestreden beslissing baseert op het gehoor dat plaatsvond op 31 juli 2018, na de vernietiging door de Raad van de eerste beslissing. Verzoeker stelt dat dit niet objectief is maar de Raad ziet niet in waarom de motivering van de bestreden beslissing niet op objectieve en correcte wijze kan gebeuren aan de hand van dit laatste gehoor. Het staat verzoeker ook vrij om zich in het kader van zijn beroep te beroepen zijn eerdere verklaringen. De Raad kan omwille van de devolutieve werking van het beroep overigens ook kennis nemen van alle elementen van het dossier (en aldus ook vorige gehoren). Ten overvloede merkt de Raad op dat het ontbreken van tegenstrijdige verklaringen in de motivering van verweerder op zich niet bewijst dat verzoekers verklaringen weldegelijk geloofwaardig zijn.

De vaststelling dat verzoekers relaas en voorgehouden profiel, *in casu* de aangevoerde gedwongen rekrutering door de Taliban als zoon van een dorpsoudste, coherent is met de voorhanden zijnde en geciteerde landeninformatie (EASO, Ambtsbericht, etc.) impliceert niet noodzakelijk dat verzoekers relaas geloofwaardig is aangezien dit relaas problematisch kan zijn omwille van inconsistenties zodat het relaas *an sich* geloofwaardigheid ontbeert.

Verzoeker citeert de vragen tijdens het gehoor en stelt dat uit deze vragen blijkt dat er woorden in zijn mond gelegd worden, er vooronderstellingen worden gedaan en de vragen zich niet in een objectief kader situeren. De Raad stelt te dezen vast dat de geciteerde vragen uit de context van het gehele gehoor worden gehaald en dat uit het volledige gehoor geen vooringenomenheid inzake de aangevoerde vrees van verzoeker blijkt.

Verzoekers relaas komt er in essentie op neer dat zijn vader, die behoort tot de dorpsoudsten, ingevolge de tussenkomsst door de taliban in de dorpsmoskee verplicht werd om verzoeker te laten rekruteren door de taliban.

Omtrent de wijze waarop verzoeker zou gerekruteerd worden stelt de bestreden beslissing: *“Vooreerst dient opgemerkt dat u bijzonder weinig kan vertellen over de afspraak die uw vader met de taliban gemaakt had nadat ze hem hadden gevraagd om zijn zoon met hen mee te sturen. Zo kan u enkel zeggen dat uw vader had gezegd dat de taliban hem hadden gevraagd om u met hen mee te sturen toen hij thuiskwam van het vrijdaggebed en dat u binnen de drie dagen naar hen moest gaan (CGVS dd. 31/07/2018, p. 3-4). Echter, gevraagd waar u de taliban moest ontmoeten, moet u het antwoord schuldig blijven. Vervolgens gevraagd of u uw vader naar meer details vroeg, antwoordt u ontkenkend en vraagt u zich af waarom u er naar zou moeten vragen (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4). Het is evenwel zeer opmerkelijk dat u niet naar meer informatie vroeg om in te schatten hoe groot het risico was dat u liep. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat u er hem geen vragen over stelde en akkoord moest gaan met wat uw vader ook zei (CGVS dd. 31/07/2018, p. 4).”*

Voormelde motivering is terecht en vindt steun in het administratief dossier. In het verzoekschrift verklaart verzoeker *“dat hij zich diende aan te bieden bij de moskee en dit 3 [dagen] na de ontmoeting van zijn vader met de taliban”*. Verzoeker bedient zich voor zijn verweer echter van een partiële lezing van zijn verklaringen aangezien hij op het CGVS, op de vraag naar waar hij moest gaan, antwoordde: *“Ik moest naar de moskee gaan, of ze wisten zelf beter waar ik naartoe moest gaan, of mijn vader wist het”* waarna hij nogmaals bevestigde dat hij niet wist waar hij de taliban moest ontmoeten, dat zijn vader het wist en dat hij hieromtrent geen vragen had gesteld aan zijn vader (gehoor CGVS, 31 juli 2018, p. 4). Het is niet aannemelijk dat verzoeker zich niet verder inlichtte bij zijn vader over de praktische omstandigheden van de rekrutering, zeker indien zijn vader zich kantte tegen deze rekrutering. De voormelde motivering wordt door de Raad overgenomen.

Inzake de houding van de taliban ten aanzien van een dorpsoudste stelt verzoeker in het verzoekschrift: *“Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoeker een bepaalde term gebruikt (wat de betekenis van die andere term is die kennelijk niet door de tolk kan worden vertaald is voor verzoeker een raadsel) en eraan wenst toe te voegen dat de taliban — zeker bij een dorpsoudste - niet zomaar zijn huis kunnen betreden omdat er ook meisjes en vrouwen aanwezig zijn:*

Dit element is door de verwerende partij niet onderzocht, noch zijn motieven hieromtrent opgenomen. De verwerende partij lijkt dan ook weinig rekening te houden met de Afghaanse context.

Gelet op het feit dat de taliban afhankelijk is van de legitimiteit die zij onder de bevolking kan behouden, zou het onredelijk kunnen zijn om bij het huis van een dorpsoudste te betreden, waarbij dit door dorpelingen zou kunnen worden aanzien als schending van zijn 'Namos': (...)

Ten onrechte stelt de verwerende partij dat de verklaring van verzoeker allerm minst kan overtuigen. De verwerende partij vindt het uitermate bevreemdend dat de taliban verzoeker niet thuis kwamen zoeken, maar heeft geen onderzoek gevoerd naar verzoekers daim in de Afghaanse context.”

Hieromtrent stelt de Raad vast dat (i) de thans bestreden beslissing in het feitenrelaas stelt: *"U belde uw vader op om hem van de situatie op de hoogte te brengen, waarop hij u meedeelde dat de taliban tijdens uw afwezigheid naar uw huis waren gekomen en hem en uw broers hadden geslagen"*; (ii) uit verzoekers verklaringen inderdaad blijkt dat hij stelde dat de taliban naar zijn huis kwamen en zijn vader hadden geslagen niettegenstaande hij een oudere was (gehoor CGVS, 23 augustus 2017, p. 8); (iii) hij tijdens het gehoor van 31 juli 2018 nogmaals verklaarde dat de taliban zijn vader sloeg (p.11). Verzoekers verweer dat het niet strookt met handelwijze van de taliban om verzoeker thuis te zoeken is strijdig met verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat zijn vader, die bovendien dorpsoudste is, naderhand thuis het bezoek kreeg van de taliban en waarbij zowel verzoekers vader als zijn broer werden geslagen.

De bestreden beslissing stelt: *"Ook dient opgemerkt dat het allerm minst aannemelijk is dat de taliban u zomaar onbewaakt zouden laten gaan nadat u door hen werd tegengehouden op de terugweg naar huis, enkel en alleen omdat u zei dat u nog eerst met uw ouders wilde praten voor u met hen mee zou gaan (CGVS dd. 23/08/2017, p. 7). Zo was de deadline dat u zich bij de taliban moest aanmelden ruim overschreden en waren zij duidelijk naar u op zoek. Dat ze u dan plots de kans zouden geven om te vluchten door u onbewaakt naar huis te laten gaan, houdt dan ook allerm inst steek. Ook dit zet de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling."* Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het gehoor niet met deze stelling is geconfronteerd geweest moet worden vastgesteld dat er een geen wetsbepaling voorhanden is waaruit kan blijken dat verzoeker tijdens het gehoor moet geconfronteerd worden met verklaringen die later worden aangewend ter ondersteuning van de motivering van de bestreden beslissing. Verder blijkt dat verweerders motivering terecht is omwille van verzoekers verklaringen inzake (i) het agressieve gedrag van de taliban ten aanzien van verzoeker nadat hij door hen werd tegengehouden (verzoeker werd geslagen met de kolf van een geweer) (gehoor CGVS, 31 juli 2018, p. 3); (ii) het drieste gedrag van de taliban dat later werd gehanteerd ten aanzien van verzoekers vader en broer waarbij deze werden geslagen. Indien de taliban daadwerkelijk zo agressief te werk gingen ten aanzien van verzoeker en later ten aanzien van zijn familieleden, kan niet aangenomen worden dat de taliban verzoeker zo maar lieten gaan zodat hij als zoon van een dorpsoudste de kans had om met zijn ouders te praten.

De bestreden beslissing motiveert verder als volgt: *"Daarnaast is het uitermate bevreemdend dat noch u, noch uw familie stappen ondernam om u naar een veiligere plek te brengen nadat de deadline van drie dagen verstreken was. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan te zeggen dat "er nog geen twee weken of twintig dagen voorbij waren gegaan" en de taliban u daarom nog niet kwamen zoeken (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10). Gelet op het feit dat de taliban een deadline hadden opgelegd van drie dagen, houdt deze verklaring evenwel geen steek. Hiermee geconfronteerd, komt u niet verder dan de blote bewering dat de taliban niet geloven dat een zoon van iemand die zo bekend is in het dorp als uw vader, zou weglopen (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10-11). Deze verklaring kan evenwel niet overtuigen. Bovendien kan dit niet verhelfden waarom de taliban u niet eerder kwamen zoeken nadat de deadline reeds verstreken was, wat een duidelijke indicatie was dat u noch uw vader zich niet aan de afspraak hield. U beweert ook dat de mullah van de moskee aan uw vader vroeg waar u was. Echter, gevraagd of de taliban uw vader rechtstreeks gevraagd hadden waar u was, moet u bovendien bizar genoeg toegeven dat u daar geen idee van heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p. 10)."*

Verzoekers verwijzing naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat zijn vader contact zou hebben gezocht met iemand van de provinciale raad kan geen afbreuk doen aan voormelde motivering. De contactname met iemand van de provinciale raad sluit immers niet uit dat binnen dezelfde periode, omwille van de vermeende ernst van de situatie, ook een veiligere plek wordt gezocht.

De bestreden beslissing motiveert verder: *"Tenslotte dient opgemerkt dat u bijzonder weinig kan vertellen over de verdwijning van uw broer en een andere jongen van uw dorp, dat volgens uw verklaringen tien of elf maanden na uw aankomst in België gebeurde (CGVS dd. 23/08/2017, p. 6). Immers, wanneer u gevraagd wordt welke stappen uw familie ondernomen heeft om uw broer te zoeken, komt u niet verder dan te zeggen dat er niemand is in het dorp naar wie uw familie om hulp kan gaan alvorens u zegt dat uw vader "waarschijnlijk naar een plaats ging om hulp te vragen", maar hij u dit niet verteld heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p.5). Het is evenwel bevreemdend, mede gelet op uw verklaringen dat u uw familie om de acht of tien dagen contacteert, dat u dermate weinig kan vertellen over de stappen die uw familie ondernomen heeft om uw broer terug te vinden. Wanneer u wordt gevraagd of u uw vader gevraagd heeft welke stappen hij ondernomen heeft om uw broer te vinden, kan u enkel zeggen dat u hem vroeg of ze nieuws hadden van uw broer, waarop hij ontkennend antwoordde."*

Gevraagd of u hem vroeg naar welke concrete stappen hij ondernomen had om uw broer terug te vinden, antwoordt u eerst naast de kwestie dat uw familie enkel zei dat ze geen nieuws over hem hebben en dat ze teleurgesteld zijn, alvorens u moet toegeven dat u hem niet gevraagd heeft welke concrete stappen ze ondernomen hebben om uw broer terug te vinden en dat ze u niets recent verteld hebben (CGVS dd. 31/07/2018, p. 6). U beweert daarna plots dat uw moeder verteld heeft dat uw vader naar twee commandanten ging om uw broer te zoeken. Echter, wanneer u gevraagd wordt door wie uw broer meegenomen werd, antwoordt u dat u er geen idee van heeft, alvorens u beweert dat u "zeventig procent zeker bent dat uw broer door de taliban meegenomen werd". Echter, wanneer u vervolgens wordt gevraagd of uw vader heeft onderhandeld met de taliban, moet u bizar genoeg toegeven dat u daar geen idee van heeft. U vervolgens gevraagd waarom u dat niet eens met zekerheid kan zeggen of uw vader met de taliban onderhandeld heeft of niet, moet toegeven dat u niet weet waarom u dat niet zeker weet en dat u het uw vader nooit gevraagd heeft (CGVS dd. 31/07/2018, p. 7). Dit gebrek aan interesse zet de geloofwaardigheid van uw bewering sterk op de helling. Wanneer u bovendien gevraagd wordt of iemand de andere vermiste jongen waarover u sprak gezocht heeft, antwoordt u bevestigend alvorens u moet toegeven dat u er evenwel niets over kan vertellen. Meteen daarna moet u evenwel toegeven dat u niet zeker weet of iemand de andere vermiste jongen gezocht heeft CGVS dd. 31/07/2018, p. 7-8). Ook dit is uiterst opmerkelijk."

De voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd door de verwijzing naar verzoekers verklaringen.

De motivering inzake de door verzoeker bijgebrachte documenten wordt niet betwist. Deze motivering wordt door de Raad overgenomen.

Voormelde vaststellingen doen de Raad, gelet op de devolutieve werking van het beroep, besluiten dat verzoekers relaas niet plausibel is en derhalve geloofwaardigheid ontbeert. Kritiek op de motivering dat verzoeker omwille van de regen naar zijn shop ging betreft kritiek op een overtollig motief en kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt niet ontkend dat (i) er in bepaalde delen van Afghanistan een situatie heerst die valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c); (ii) verzoeker afkomstig is uit de provincie Parwan.

In de mate dat verzoeker verwijst naar landeninformatie omtrent de situatie (van de IDP) in Kabul is dit niet dienstig aangezien Kabul niet de herkomst is van verzoeker en evenmin aangemerkt wordt als een intern vluchtalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar de economische moeilijkheden in Afghanistan is evenmin dienstig aangezien blijkt dat verzoeker zelfredzaam is als kleermaker.

De motivering inzake de veiligheidssituatie in het district Shinwari in de provincie Parwan vindt steun in het administratief dossier. Gelet op de aanvullende nota van verweerder van 10 december 2018, die een actualisering betreft van de landeninformatie, is deze situatie niet gewijzigd ten aanzien van de situatie zoals deze zich voordeed bij het nemen van de bestreden beslissing.

De motivering inzake de subsidiaire beschermingsstatus is dan ook terecht en pertinent. Deze motivering wordt door de Raad bijgetreden en overgenomen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS